

Sygnatura akt I Ns 560/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2018 r. w Kamiennej Górze na rozprawie

sprawy z wniosku R. S.

przy udziale J. I. (1), E. S., P. P. (1), N. P., A. I., J. I. (2), W. I. (1), G. I., R. I. i A. I.

o zniesienie współwłasności i zasiedzenie

postanawia:

I stwierdzić, że R. S. c. J. i W., nabyła przez zasiedzenie z dniem 17.07.2014 r., należący do J. I. (1) i wynoszący 2/48 udział w prawie własności nieruchomości zabudowanej, położonej w K. przy ulicy (...), składającej się z działki nr (...) o powierzchni 0,0743 ha, dla której Sąd Rejonowy w (...) prowadzi księgę wieczystą nr (...),

II oddalić wniosek R. S. o częściowe zniesienie współwłasności nieruchomości opisanej w punkcie I niniejszego postanowienia i w zakresie objętym tym punktem,

III nakazać R. S., aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze) kwotę 3.535,36 zł tytułem brakującej zaliczki na bieglego,

IV wypłacić od Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w (...)) na rzecz adw. T. Ł. kwotę 4.428,00 zł tytułem niepłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu,

V pozostawić strony przy poniesionych przez nie kosztach postępowania.

sygn. akt I Ns 560/15

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni R. S. wiosła o zniesienie współwłasności nieruchomości, mającej urzędzoną księgę wieczystą KW nr (...) położonej w K. przy ul. (...), składającej się z działki nr (...), o powierzchni 743 m⁽²⁾ zabudowanej jednopiętrowym budynkiem mieszkalnym poprzez przyznanie na jej wyłączną własność 2/48 części po zmarłej W. I. (1), która to część przypada spadkobiercy J. I. (1) oraz o zasądzenie od J. I. (1) na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, iż przedmiotowa nieruchomość stanowi współwłasność, przy czym ona posiada udział wynoszący 22/48 części w stosunku do całości, W. I. (2) udział wynoszący 2/48 w stosunku do całości oraz E. P., P. P. (2) i N. P. wszystkie w udziałach w wysokości po 8/48 części w stosunku do całości. Wnioskodawczyni podała, iż na jej udziały o łącznej wielkości 24/48 i powierzchni 143 m⁽²⁾ składają się: 3 pokoje, 2 kuchnie komórka i strych oraz grunt o powierzchni 372m⁽²⁾. Ponadto zamieszkuje w nieruchomości od 1971 r., pierwotnie mieszkanie stanowiło współwłasność z jej matką, która posiadała udział 1/2, a ona i jej siostra B. posiadały po 1/4. R. S. podała, iż siostra po śmierci matki w 1987 r. zrzekła się swojego udziału na jej rzecz. Postanowieniem z dnia 30.08.1987 r. nastąpiło stwierdzenie nabycia spadku po W. I. (1) po 1/6 części dla wnioskodawczyni, S. B.,

G. M., J. I. (1) i T. I.. W wyniku umów darowizny S. B., G. M. oraz spadkobiercy braci H. i T. I. przenieśli swoje udziały w spadku na nią. R. S. wskazała, iż dzięki temu posiada udział w wysokości 22/48, 2/48 posiada jej brat J. I. (1), który nigdy nie zamieszkiwała w nieruchomości i nie interesował się nim, oraz nie ponosił żadnych ciężarów związanych z utrzymaniem budynku oraz zobowiązaniami podatkowymi. Nie przejawia również chęci uregulowania stanu prawnego. Wnioskodawczyni podniosła, iż główny ciężar utrzymania nieruchomości spadł na nią, ponosi ona wszystkie koszty utrzymania nieruchomości oraz że na swój koszt przeprowadziła niezbędne remonty i opłaty związane z jej posiadaniem.

Uczestnik postępowania J. I. (1) wniósł o odrzucenie wniosku o zniesienie współwłasności, gdyż jest to dla niego krzywdzące. Wskazał, iż może się zgodzić na zniesienie współwłasności i przyznanie jego udziałów dla wnioskodawczyni jeśli go spłaci. W uzasadnieniu podniósł, iż część udziału należy mu się po zmarłej mamie, a R. S. nie utrzymuje z nim kontaktów i nie rozmawiała z nim na temat uregulowania spraw związanych z nieruchomością. Zarzucił on, iż nieprawdą jest, że wszystkie remonty wykonywała wnioskodawczyni, gdyż on wyremontował jeden pokój, w którym mieszkał ich brat H. I..

W odpowiedzi na sprzeciw R. S. wyjaśniła, iż nie jest w stanie spłacić udziału brata w kwocie jakiej żąda tj. 15 tys. zł. gdyż jest ona niewspółmiernie wysoka w stosunku do wartości nieruchomości. Wskazała, iż pozostali spadkobiercy bez problemu przekazali na jej rzecz swoje udziały, wierząc iż sam fakt ponoszenia kosztów utrzymania nieruchomości i obowiązek remontów będzie na niej obciążeniem. Jej zdaniem w wyniku odziedziczenia nieruchomości nie nastąpiło żadne przysporzenie majątkowe, gdyż od dawna zamieszkuje w nieruchomości, która służy do zaspokajania jej potrzeb mieszkaniowych. Ponadto uregulowanie stanu prawnego nieruchomości nie doprowadzi do poprawy jej sytuacji majątkowej, bowiem nie zmieni stanu posiadania, pozwole jednak na uporządkowanie spraw związanych ze spadkiem po jej mamie. Wnioskodawczyni potwierdziła, iż uczestnik faktycznie poczynił remont w pokoju zmarłego brata, jednak nie w takim zakresie jak opisał w piśmie, ponadto otrzymywał za to przez rok rentę brata, z której miał opłacać energię i gaz, czego nie uczynił. W jej ocenie trudno więc mówić o współuczestnictwie przez uczestnika w ponoszeniu kosztów utrzymania całej nieruchomości.

W piśmie z dnia 05.04.2016 r. J. I. (1) wyraził zgodę na zniesienie współwłasności poprzez przyznanie jej na wyłączną własność wnioskodawczyni za jednoczesną spłatą na rzecz uczestnika wartości jego udziału. Wskazał przy tym, że wnioskodawczyni nie określiła wartości nieruchomości będącej przedmiotem podziału oraz, że w braku określenia jej wartości jak też propozycji wysokości spłaty wniósł o wycenę przez biegłego.

Pod sygnaturą I Ns 331/17 wpłynął wniosek R. S. o zasiedzenie. Wniosła ona o stwierdzenie, że nabyła prawa własności nieruchomości zabudowanej położonej w K. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze prowadzi księgę wieczystą nr (...) składającej się z działki nr (...) w udziale 2/48 przypadającym J. I. (1) oraz o zasądzenie od uczestników postępowania kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazała, iż zamieszkuje nieprzerwanie w nieruchomości od 1971 r., a od 1987 r. została jej właścicielką w udziale 22/48. Ponadto udział w wysokości 2/48 przysługuje jej bratu J. I. (1), który nigdy w niej nie zamieszkiwał, nie interesował się nią oraz nie ponosił żadnych ciężarów związanych z nieruchomością. W jej ocenie do okresu posiadania w/w nieruchomości można zaliczyć również okres posiadania jej przez matkę wnioskodawczyni tj. W. I. (3). Jej zdaniem doszło do zasiedzenia własności nieruchomości w udziale 2/48 przypadającym J. I. (1), gdyż zamieszkuje w niej nieprzerwanie przez wymagany okres, włada nią jak właściciel, ponosi wszelkie nakłady związane z nią. Ponadto doszło do władania nieruchomością ponad 30 lat, tak więc spełnione zostały przesłanki konieczne dla stwierdzenia zasiedzenia nieruchomości w udziale J. I. (1), nawet jakby przyjąć, iż przez cały okres władała nieruchomością w złej wierze.

W związku z wpływieniem powyższego wniosku postanowieniem z dnia 09.11.2017 r. Sąd zarządził połączenie spraw o sygn., akt I Ns 560/15 i I Ns 331/17 i prowadzić dalej pod sygn., akt I Ns 560/15. W uzasadnieniu wskazał, iż stosownie do art. 618 § 2 k.p.c. w postępowaniu o zniesienie współwłasności sąd rozstrzyga także spory o prawo żądania zniesienia współwłasności i o prawo własności, jak również wzajemne roszczenia współwłaścicieli z tytułu posiadania rzeczy.

J. I. (1) wniósł o oddalenie wniosku o zasiedzenie jego udziału w nieruchomości oraz o dokonanie podziału spornej nieruchomości za jego stosowną splatą.

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY

Postanowieniem z dnia 08.04.1971 r. sygn. akt Ns 341/70 Sąd Powiatowy w K. dokonał zniesienia współwłasności budynku mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...) oraz ogrodu znajdującego się przy budynku, oznaczonego parcelami nr 986/2 i 986/4. Nastąpił podział w/w nieruchomości, jedną jej część otrzymał W. P., a drugą G. D..

Dowód:

- postanowienie z dnia 08.04.1971 r. (k. 51-52v)

- załączone akta sygn. Ns 341/70

- zeznania R. S. (k. 42)

Dnia 02.11.2009 r. I. S. darowała swoim wnuczkom E. P., P. P. (1) i N. P. na podstawie umowy darowizny w formie aktu notarialnego rep. A. nr (...) cały należący do niej udział w wysokości 1/2 części w stosunku do całości we współwłasności nieruchomości w granicach działki gruntu nr. 469 o pow. 743 m⁽²⁾ zabudowanej budynkiem mieszkalnym położonym w K. przy ul. (...), na współwłasność w częściach równych, tj. w udziałach po 1/6 części w stosunku do całości każdej z nich.

Dowód:

- umowa darowizny z dnia 02.11.2009 r. (k. 90)

- zeznania N. P. (k. 340-341)

Nieruchomość zabudowana położona w K. przy ul. (...), składająca się z działki nr (...), o powierzchni 743 m⁽²⁾ zabudowana jednopiętrowym budynkiem mieszkalnym, dla której Sąd Rejonowy w (...) IV Wydział Ksiąg wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) stanowiła współwłasność W. I. (3) w udziale 1/2, oraz w udziale po 1/4 R. S. i G. M..

Dowód:

- zeznania R. S. (k. 42)

W. I. (3) zmarła w dniu 17.07.1984 r. w K. jako wdowa, jej mąż J. I. (3) zmarł 13.03.1969 r. Zmarła nie pozostawiła testamentu, a jej spadkobiercami ustawowymi była 6 jej dzieci, nie posiadała dzieci pozamałżeńskich ani przysposobionych. Jej jedyny majątek stanowiła nieruchomości zabudowana położona w K. przy ul. (...), składająca się z działki nr (...), o powierzchni 743 m⁽²⁾ zabudowana jednopiętrowym budynkiem mieszkalnym. Postanowieniem Sadu Rejonowego w (...) z dnia 03.03.1987 r. sygn. akt I Ns 24/87 spadek po W. I. (1) na podstawie ustawy nabyli po 1/6 części: córki R. S., S. B., G. M., synowie H. I., J. I. (1) i T. I.. Otrzymali więc po 2/48 udziału w w/w nieruchomości

Dowód:

- postanowienie z dnia 03.03.1987 r.

- załączone akta sygn. I Ns 24/87

- zeznania R. S. (k. 42, 92v)

Dnia 09.10.2013 r. S. B. i G. M. darowały siostrze R. S. na podstawie umowy darowizny w formie aktu notarialnego rep. A. nr (...) całe należące do nich udziały w łącznej wysokości 4/48 części w stosunku do całości we współwłasności nieruchomości w granicach działki gruntu nr. 469 o pow. 743 m⁽²⁾ zabudowanej budynkiem mieszkalnym położonym w K. przy ul. (...).

Dowód:

- umowa darowizny z dnia 09.10.2013 r. (k. 57-58v, 75-76v, 90)

J. I. (2) i A. B. na podstawie ustawy nabyli cały spadek po ojcu H. I., który zmarł 16.08.2013 r., w udziałach po 1/2 części w stosunku do całości spadku każde z nich. Odziedziczyli oni udział w wysokości 2/48 części nieruchomości położonej w K. przy ul. (...), tj. po 1/48 każde z nich. Dnia 30.09.2014r. darowali oni R. S. na podstawie umowy darowizny w formie aktu notarialnego rep. A. nr (...) całe należące do nich udziały w łącznej wysokości 2/48 części w stosunku do całości we współwłasności nieruchomości w granicach działki gruntu nr. 469 o pow. 743 m2 zabudowanej budynkiem mieszkalnym położonym w K. przy ul. (...).

Dowód:

- protokół dziedziczenia z dnia 27.11.2013 r. (k. 53-54v, 68-70v, 90)

- umowa darowizny z dnia 30.09.2014 r. (k.55-56v, 73-74v, 90)

- zeznania R. S. (k. 42)

W. I. (1) i G. I. na podstawie ustawy nabyli cały spadek po mężu i ojcu T. I., który zmarł 20.05.2008 r., w udziałach po 1/2 części w stosunku do całości spadku każde z nich. Odziedziczyli oni udział w wysokości 2/48 części nieruchomości położonej w K. przy ul. M. Skłodowskiej-Curie 23, tj. po 1/48 każde z nich. Dnia 17.01.2014r. darowali oni R. S. na podstawie umowy darowizny w formie aktu notarialnego rep. A. nr (...) całe należące do nich udziały w łącznej wysokości 2/48 części w stosunku do całości we współwłasności nieruchomości w granicach działki gruntu nr. 469 o pow. 743 m2 zabudowanej budynkiem mieszkalnym położonym w K. przy ul. (...).

Dowód:

- umowa darowizny z dnia 17.01.2014 r. (k. 59-60v, 71-72v,90)

- zeznania R. S. (k. 42)

Udziały w nieruchomości zabudowanej położonej w K. przy ul. (...), składającej się z działki nr (...), o powierzchni 743 m² zabudowanej jednopiętrowym budynkiem mieszkalnym, dla której Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze IV Wydział Ksiąg wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) wynoszą: R. S. posiada 22/48, J. I. (1) posiada 2/48, P. P. (2), N. P. i E. P. posiadają po 8/48 udziałów w części w stosunku do całości.

Dowód:

- odpisy księgi wieczystej nr (...) (k. 3-4, 206—212, 237-246)

- umowa darowizny z dnia 02.11.2009 r. (k. 90)

- postanowienie z dnia 03.03.1987 r.

- umowa darowizny z dnia 09.10.2013 r. (k. 57-58v, 75-76v, 90)

- umowa darowizny z dnia 30.09.2014 r. (k.55-56v, 73-74v, 90)

- umowa darowizny z dnia 17.01.2014 r. (k. 59-60v, 71-72v,90)

R. S. zamieszkuje w nieruchomości położonej przy ul. (...)od chwili jej nabycia tj. od 1971 r. Poza tym, mieszkała w niej jeszcze matka wnioskodawczyni - W. I. (3) i brat H. I. oraz siostra G. M.. Od chwili śmierci matki wnioskodawczyni w dniu 17.07.1984 r., wyłącznie jednak R. S. ponosiła wszelkie koszty utrzymania nieruchomości, przeprowadzała

niezbędne remonty oraz ponosiła wszelkie opłaty związane z jej posiadaniem. Podejmowała wraz z mężem wszelkie decyzje dotyczące przedmiotowej nieruchomości.

J. I. (1) nigdy nie mieszkał w przedmiotowej nieruchomości, nie ponosił ciężarów związanych z jej utrzymaniem, zobowiązaniami podatkowymi, jedynie wyremontował pokój, który wcześniej należał do ich brata H. I..

Dowód:

- zeznania R. S. (k. 92v-93, 339-340)

- wykaz poniesionych nakładów na remont i utrzymanie domu (k. 99-100)

- zeznania W. I. (1) (k. 340)

- zeznania M. P. (k. 361-361v)

- zeznania S. B. (k. 361-362)

- zeznania G. M. (k. 362-362v)

Wartość nieruchomości zabudowanej położonej w K. przy ul. (...), składającej się z działki nr (...), o powierzchni 743 m⁽²⁾ zabudowanej jednopiętrowym budynkiem mieszkalnym, dla której Sąd Rejonowy w (...)IV Wydział Ksiąg wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) wynosi 252 000,00 zł

Dowód:

- opinia biegłego sądowego B. Z. z dnia 20.11.2017 r. (k. 160-215)

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

Ustaleń powyższych Sąd dokonał na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony niniejszego postępowania oraz przesłuchania wnioskodawczynie, uczestników postępowania i świadków.

Wnioskodawczynie R. S. wniosła o zniesienie współwłasności przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w (...)prowadzi księgę wieczystą nr (...) w udziale 2/48. W dniu 29.09.2017 r. wniosła ona także wniosek o zasiedzenie w/w nieruchomości. Stosownie do treści 618 § 2 k.p.c. w postępowaniu o zniesienie współwłasności sąd rozstrzyga także spory o prawo żądania zniesienia współwłasności i o prawo własności, jak również wzajemne roszczenia współwłaścicieli z tytułu posiadania rzeczy. W związku z powyższym Sąd na podstawie art. 618 § 2 k.p.c. wydał postanowienie w niniejszej sprawie o połączeniu tych dwóch spraw, które dalej były prowadzone pod sygn. akt I Ns 560/15.

Zasiedzenie jest sposobem nabycia własności przez nieuprawnionego posiadacza w wyniku długotrwałego, nieprzerwanego posiadania, tj. sprawowania władztwa nad rzeczą w granicach właściwych dla danego prawa, w imieniu własnym i z wolą czynienia tego dla siebie. Przesłanki zasiedzenia nieruchomości wymienia kodeks cywilny w art. 172. Zgodnie z § 1 tego artykułu posiadacz nieruchomości niebędący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze (zasiedzenie). Po upływie lat trzydziestu posiadacz nieruchomości nabywa jej własność, choćby uzyskał posiadanie w złej wierze (§ 2). Użyte w przepisie sformułowanie „posiadacz samoistny” należy rozumieć w kontekście treści art. 336 k.c. Zgodnie z jego brzmieniem posiadaczem rzeczy jest zarówno ten, kto nią faktycznie włada jak właściciel (posiadacz samoistny), jak i ten, kto nią faktycznie włada jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą (posiadacz zależny). Co istotne, dla nabycia własności rzeczy w drodze zasiedzenia niezbędne jest posiadanie samoistne, gdyż jedynie takie prowadzi do przejścia prawa. Art. 339 k.c. zawiera domniemanie, iż ten kto rzeczą faktycznie włada jest jej posiadaczem faktycznym. Posiadanie jest stanem faktycznym istniejącym obiektywnie. Przejawiać się może samym władztwem nad

rzecz, bądź wolą posiadania. Prawo odróżnia zatem takie pojęcia jak władztwo nad rzeczą (corpus) i wolę posiadania (animus). Dla bytu posiadania samoistnego konieczne jest, aby posiadacz przez swoje posiadanie realizował w stosunku do rzeczy uprawnienia, które przysługują właścicielowi. Tradycyjna triada uprawnień właścicielskich zakłada, że właścicielowi przysługuje prawo do korzystania z substancji rzeczy, prawo do dokonywania czynności rozporządzających rzeczą oraz prawo do posiadania rzeczy.

Zdaniem Sądu wnioski R. S. o zasiedzenie zasługuje na uwzględnienie albowiem była ona przez okres 30 lat samoistnym posiadaczem nieruchomości położonej w K. przy ul. (...).

W latach 70 W. I. (3) nabyła 1/2 przedmiotowej nieruchomości, a następnie przekazała udziały w niej swoim córkom tj. R. S. i G. M., jednakże nie zostały przedstawione na te okoliczności żadne dokumenty. Dnia 17.07.1984 r. zmarła W. I. (3). Ze zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego oraz zeznań świadków i stron wynika, że póki ona żyła to była gospodarzem nieruchomości. Nie ma znaczenia tutaj, że jej córki partycypowały w kosztach utrzymania, gdyż nie robiły tego dlatego, iż czuły się właścicielkami nieruchomości, ale dlatego że czuły się w obowiązku pomocy swojej mamie, oraz iż tam mieszkaly. W związku z powyższym nie można było rozważać zasiedzenia nieruchomości przed śmiercią W. I. (3), tylko dopiero od dnia 17.07.1984 r. W ocenie Sądu ewidentnie wynika, iż R. S. zdawała sobie z tego faktu sprawę, co zostało także potwierdzone dowodami, dlatego można było rozważać zasiedzenie nieruchomości ale w złej wierze. W prawie rzeczowym obowiązującym od dnia 1.01.1947 r. do dnia 1.01.1965 r. termin zasiedzenia nieruchomości wynosił 20 lat w dobrej i 30 lat w złej wierze. W kodeksie cywilnym dla zasiedzenia nieruchomości obowiązywał termin 10 lat w dobrej wierze i 20 lat w złej wierze. Z dniem 1.10.1990 r. terminy te zostały przedłużone odpowiednio do 20 i 30 lat, które obowiązują w niniejszej sprawie, ponieważ od dnia 17.07.1984 r. do dnia zmiany przepisów nie minęło przewidziane 20 lat.

Postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie wykazało, że wnioskodawczyni bez wątplenia posiadała wnioskowaną do zasiedzenia nieruchomość przez okres 30 lat. R. S. zaczęła zarządzać przedmiotową nieruchomością płaciła podatki, remontowała ją i za była uważana przez sąsiadów, jak i swoją rodzinę, która zrzekła się swoich udziałów na jej rzecz, za właścicielkę nieruchomości. Zatem początek 30 - letniego biegu zasiedzenia należy liczyć od dnia śmierci W. I. (3) tj. od dnia 17.07.1984 r. Przez cały wymagany okres wnioskodawczyni zachowywała się jak właścicielka nieruchomości, jak posiadacz samoistny czego wymaga przepis art. 172 k.c. Nie trzeba było w związku z powyższym doliczać czasu posiadania poprzednika (art. 176 k.c.). W ocenie Sądu Regina S. dokonywała wszelkich niezbędnych czynności aby nieruchomość była w dobrym stanie, remontowała ją, opłacała podatki, utrzymywała ją. W toku sprawy nie zostało przedstawione aby ktoś inny prócz wnioskodawczyni lub jej męża czynił jakiegokolwiek nakłady na nieruchomość, opłacał ją.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków G. M., S. B. i M. P.. Ich przekazy były jasne, logiczne i spójne – również wzajemnie, różniły się stopniem szczegółowości. Ponadto niektórzy wprost wyrazili swoją opinię, iż ich zdaniem wnioskodawczyni jest wyłączną właścicielką nieruchomości.

Również zasadniczo zeznania samych stron zasługiwały na wiarę (R. S., N. P., W. I. (1), R. I., G. I. i A. I. z P.), ponieważ nie było pomiędzy nimi istotnych dla rozstrzygnięcia rozbieżności, a przy tym korelowały w stosownym zakresie z zeznaniami świadków.

Skoro zatem wnioskodawczyni wykazała, że była samoistnym posiadaczem nieruchomości i posiadanie to trwało 30 lat zasadnym stało się uwzględnienie jej wniosku o zasiedzenie przedmiotowych nieruchomości. Sąd zatem stwierdził, że R. S., c. J. i W., nabyła przez zasiedzenie z dniem 17.07.2014 r., należący do J. I. (1), udział wynoszący 2/48 w prawie własności nieruchomości zabudowanej położonej w K. przy ulicy (...), składającej się z działki nr (...) o pow. 0.0743 ha, dla której Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Sąd w związku z powyższym Sąd oddalił wniosek R. S. o częściowe zniesienie współwłasności nieruchomości opisanej w punkcie I postanowienia i w zakresie objętym tym punktem.

W punkcie III postanowienia na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. Sąd nakazał wnioskodawczyni R. S. uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3 535,36 zł tytułem brakującej zaliczki na biegłego, ponieważ wycena nieruchomości wiązała się z jej wnioskiem o podział nieruchomości. Bez znaczenia pozostaje kwestia, iż ten wniosek został oddalony, ani że wniosek o biegłego został złożony przez J. I. (1), ponieważ nawet bez niego R. S. musiałyby wycenić nieruchomość do jej podziału.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. Ł. kwotę 4 428,00 złotych (1 200,00 zł za zasiedzenie + 2 400,00 zł za podział + 828,00 zł VAT) z tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu uczestnikowi postępowania J. I. (1). Podstawę zasądzenia tych wynagrodzeń stanowi § 2 ust. 1 – 3 oraz § 6 pkt 5 w zw. z § 8 ust.1 , Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U., Nr 163,, poz.1348 ze zmianami).

Odnosnie pozostałych kosztów sąd na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. orzekł, iż wnioskodawczyni i uczestnik ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.